

C A L A B R I A,

five

M A G N A G R Æ C I A.

Magna Græcia.

Vam hodie Calabriam vocant, olim Magna Græcia dicta fuit, propter ingentem Græcorum hominum numerum, in hac regione habitantium. Græci, inquit Trogus, non partem, sed universam fere

Nomen.

Italiam olim occupaverunt. Græci de ea, ait Plinius, judicare, genus in gloriam suam effusissimum, quodam partem ex ea (Italia) appellando Græciam Magnam. Quare Græcia dicta sit, non dubitatur, sed quare Major Græcia. Certissimum est ita vocatam à Romanis, quia propior ea esset illis, quam transmarina Græcia: quemadmodum contra Græcos Italos ipsi Græci transmarini vocabant ἑξωτικὸς, id est Barbaros. Nam Messenio servus apud Plautum vocat Exoticam Græciam, quam Romani Majorem Græciam: non quidem ex persona sua: nam erat Siculus, neque vocasset consulto se ipsum Barbarum: sed μημητικὸς ex persona Græcorum ipsorum, qui Siculos & Calabros vocabant ἑλλῶες ἑξωτικὸς: ut Plautus, quum se vocat Barbarum & Barbariam Italiam, non ex consuetudine Romanorum dicit: quis enim sanus se Barbarum vocet? sed ex persona Græcorum, qui βαρβάρους καὶ ἑξωτικὸς Italos vocabant, quod ex Plutarcho in vita Pyrrhi cognoscimus. Servius ad 1 Æneid. Italia μεγάλη ἑλλῶες appellata est, quia à Tarento usque ad Cumas omnes civitates Græci condiderunt. Seneca de Consolatione: Totum Italia latus, quod infero mari adluitur, Magna Græcia fuit. Tuscorum populi, qui oram Inferi Maris possident, à Lydia venerunt: & Venetos, quos incolas superi maris videmus, capta & expugnata Troja, Antenore duce misit. Adria quoque Illyrico mari proxima, quæ & Adriano mari nomen dedit, Græca urbs est. Arpos Diomedes, exciso Ilio, naufragio in illa loca delatus, condidit. Sed & Pisæ in Liguriis Græcos auctores habent; & in Tuscis Tarquinii à Theffalis & Spinambris: Perusini quoque originem ab Achæis ducunt. Quid Ceren urbem dicam? Quid Latinos populos, qui ab Ænea conditi videntur? Iam Falisci, Nolani, Abelani, nonne Chalcidensium coloni sunt? Quid tractus omnis Campaniæ? Quid Brutii Sabinique? Quid Tarentini? quos Lacedæmone profectos Spuriusque vocatos accepimus. Thurinorum urbem condidisse Philoctetem

Italia.

ferunt: ibique adhuc ejus monumentum visitur, & Herculis sagittæ in Apollinis templo, quæ factum Trojæ fuere. Metapontini quoque in templo Minervæ ferramenta, quibus Epeus, à quo conditi sunt, equum Trojanum fabricavit: propter quod omnis illa pars Italiæ Major Græcia appellata est. Ut vere admodum cecinerit Ovidius 1 v Fastorum:

Itala nam tellus Græcia Major erat.

Fines Magnæ Græciæ multo quondam, quam hodie, fuisse ampliores, patet ex Strabone, Plinio, Ptolemæo: hodie eos statuunt ad orientem, meridiem, & occasum, æquor Adriaticum cum mari Tyrrheno sive Inferiori: qua Septemtrio, sinum Tarentinum cum Apulis Peucetiis & Lucanis. Floruerunt in hac regione Architas, Pythagoras, Parmenides, Zeno, Pythagoricique multi Philosophi: Poëta item Ennius, & alii. Ad hujus Græciæ differentiam nominat Livius lib. VII Græciam Vtteriorem, quæ verè Græcia: ut hæc sit Citerior. Incolæ Italiotæ dicebantur, ad discrimen Itolorum indigenarum.

Fines.

Clavi Viti.

Græcia ulterior.

Nomen hodiè Magnæ Græciæ perit. Nam una cum Brutiis nobilis hæc Italiæ portio Calabriæ censetur nunc appellatione.

CALABRIA autem duplex est: una Inferior; altera Superior. Vtraque à Calabris dicta, qui Magnæ Græciæ partem Salentinis adhærentem ad Ionium æquor circa Iapygium promontorium tenuerunt. Messapia quoque vocata fuit, à Messapo Græcorum Duce. Vnde incolæ Messapii fuere dicti. Calabriæ etymon quidam derivant ἀπο τῆς καλῆς καὶ ῥέω vel βελῆω. quasi regio omnibus rebus affluens & abundans. Vbertate enim incredibili ac stupenda, quicquid ad vitæ delicias facit, profert: triticum, hordeum, aliæque frugum genera; vina varia, oleum, saccharum, manna, mel, ceram, sal nativum factitiumque, ficus, pomæ medica & citria, limones, aliosque nobiliores fructus: aurum, argentum, lanam, gossipium, crocum, sericum, linum. Flumina passim oportuna habet, fontes gratissimos, calidarum aquarum scaturigines, pascua florentissima, montes frugiferos, pingues colles, nemora densa, valles fœcundissimas, & incolarum ingentem frequentiam.

Calabria

Nomen.

Qualitas.

Calabria BRVTIORVM fuit regio. Nomen id adepti sunt à Lucanis, qui Brettios suo idiomate vocabant defectores, rebelles & fugitivos. Nam Brettii, quum pastores, ut fertur, prius essent Lucanorum, ab his desciverunt, libertatem illorum indulgentia adepti: quo

Brutii.

Nomen.

511

tem-